

ART

Homenatge a Durancamps

Manel Camps

Coincidint amb la inauguració a Barcelona de la Casa Taller Duran-camps, iniciativa cultural que la Fundació Durancamps-Casas ha posat en marxa amb el suport de la Fundació Banc Sabadell, el Banc Sabadell ha cregut oportú retre un homenatge a Rafael Durancamps a la galeria exterior dels Serveis Centrals o Centre Corporatiu i mostrar-hi diverses obres de la seva col·lecció de pintura.

La mostra, que estarà exposada fins al mes de setembre, es completa amb tres quadres cedits per la Fundació Durancamps-Casas, entre els quals destaca un retrat de Durancamps fet pel pintor, també sabadellenc, Antoni Vila Arrufat.

Rafael Duran Camps, que amb el pas del temps va unir els dos cognoms per signar les seves teles, va néixer a Sabadell el 29 de març de 1891 en el si d'una família benestant de la nostra ciutat.

Gairebé autodidacte, ja que només va assistir a les classes nocturnes de l'Escola Industrial d'Arts i Oficis de Sabadell, amb el mestre Joan **Vila Cinca**, i contrariant la voluntat del seu pare, Enric Duran Folguera, que, com a acreditat fabricant tèxtil, volia que el seu hereu continués la tradició industrial familiar, Durancamps es va saber mantenir en tot moment fidel a la seva innata vocació i al desig de la seva

mare, Teresa Camps Armengol, que va voler que es digués Rafael com el gran pintor italià del Renaixement.

Cursà els seus primers estudis als Escolapis, però amb catorze anys el seu pare el va fer anar a treballar en un despatx tèxtil de la Boqueria per tal que aprengués a vendre teixits i s'allunyés de la seva «dèria» artística. L'efecte, però, va ser ben diferent del que es preveia: Durancamps va començar a visitar habitualment les sales d'art Maragall i Dalmau, aprofitant les sortides del despatx per anar a fer encàrrecs.

Durancamps mai no va cedir a la seva passió per la pintura com ho

demostra, per exemple, el fet biogràfic que durant les estades que, periòdicament, feia a Madrid, mentre treballava de viatjant a la fàbrica de casa seva, aprofités per estudiar els grans mestres del Museu del Prado.

Quan el 1914 Joaquim **Mir** es va traslladar a Mollet del Vallès, Durancamps es posà al seu costat, realitzant algunes notes i teles que reflecteixen clarament la influència d'aquest gran mestre català.

Pintant amb tenacitat i voluntat fèrria de triomfar, Durancamps va exposar per primera vegada a Barcelona, a les Galeries Laietanes, amb un conjunt de paisatges que denominà «vibracions». L'èxit obtingut l'esperonà i, després d'haver passat una temporada a Madrid, es traslladà a Itàlia per estudiar intensament l'obra dels grans clàssics i els moderns. De tornada, va participar en diversos certàmens i va obtenir importants premis, com la Medalla Masriera de 1920, i va rebre l'encàrrec de decorar vuit plafons a les Cases Consistorials del Poble Espanyol amb motiu de l'Exposició Universal de 1929.

El 1926 va viatjar a París, on residí fins a 1937. A la Ciutat de la Llum va conèixer Pablo Ruiz Picasso, que l'animà a fer unes exposicions a la Galeria Zak, i obtingué un remarcable èxit, que es repetí amb molta pujança en les nombroses exposicions que va anar fent a continuació.

De retorn a Espanya –aleshores en plena guerra civil– s'instal·là a Sant Sebastià, on el 1939 va fer una exposició. Mesos més tard va tornar Barcelona i exposà a la Sala Parés, on fins a la seva mort exposà assíduament. Durancamps va exposar també a Madrid, Sabadell, Bilbao, Londres i Filadèlfia, sempre amb extraordinaris èxits de crítica i de venda i despertant una admiració general cap a la seva obra i la seva personalitat vehement.

Si la pintura de Rafael Durancamps conté una certa influència de Mir en la seva primera època, aviat evolucionà cap a una concepció més personal i molt pròpia d'aquest artista sabade-

llenc de projecció internacional, en què la línia constructiva i un peculiar acoloriment de sòbria bellesa destaquen d'una manera característica.

Durancamps mai no es doblegà a les influències i modes més o menys fugisseres que van anar sorgint durant la seva vida. Això li atorgà una personalitat artística molt forta, diferent i allunyada dels corrents de la pintura del segle XX.

Les seves natures mortes, que tractà amb profusió, de línia zurbaranesca i límpida netedat, són un prodigi de serenitat i elegància, amb un segell tan personal que fugen de qualsevol qualificació contemporània. Els paisatges i les escenes de costums, en gran o petit format, i especialment les «capeas» a pobles espanyols, són d'una qualitat extraordinària i els inconfusibles «cels de presagi», que expressen perfectament el dramatisme de la festa, evocuen un agut sentit del criteri.

Rafael Durancamps té obres als museus més importants de Barcelona, i Madrid i a moltes col·leccions particulars i fons artístics d'arreu del món.

La Casa Taller Durancamps

La iniciativa de la Fundació Durancamps-Casas i la col·laboració de la Fundació Banc Sabadell han fet possible l'obertura a Barcelona d'un nou centre d'interès cultural. Es tracta de la Casa Taller Durancamps, situada al número 407 de l'avinguda Diagonal, a l'interior de la qual es pot admirar una bona part de l'obra més significativa d'aquest gran artista català, nombroses fotografies i objectes personals i una reproducció del seu taller.

Divulgar l'obra i la vida de Rafael Durancamps i afavorir l'estudi, la conservació, la catalogació i l'autenticació de la seva producció artística són els objectius de la Fundació Durancamps-Casas. Per això en els diferents salons d'aquesta Casa Taller es reviuen diversos ambients en què va viure el pintor.

La Casa Taller Durancamps és oberta al públic de dilluns a divendres de 10 a 13.30 hores. Visitant-la podran descobrir les diferents etapes de la vida artística de Durancamps i conèixer la seva personalitat.